

Vierende lijnen

FIET VAN BEEK

Gedichten

Uitgeverij Anderszins

2016

COLOFON

Bij de productie van dit boek is gebruik gemaakt van Cyclus offset, 100% gerecycled papier.

© 2016, Uitgeverij Anderszins, Ermelo

Vormgeving & lay-out:

STAM grafisch ontwerp en illustraties

Foto omslag: Photo-coco (www.photo-coco.com)

ISBN 978-90-814921-0-2

NUR 306

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

anderzins
UITGEVERIJ

www.uitgeverijanderszins.nl

INHOUD

VIER STERREN	9
BUURVROUW	10
DORP	11
SOMS MOET EEN MENS EEN DAAD STELLEN	12
VAN STRAAT GERAAPT	13
VIERENDE LIJNEN	14
PARKEERGARAGE	15
OPNAMES	16
INSTOPPEN	18
SCHRIJVERTJES	20
VIJFTIEN	21
WOONERF	22
DICHTERSRECEPT	23
TER ZIELE	24
BEVROREN DORP	25
SCHRILLE KREET	26
WEERALARM	27
PASSÉ	28
VOGELAARS	29
VLUCHTIG	30
MUSSEN HEBBEN GEEN SCHOENEN	31
RELAX	32
LYRISCH	33
WEERZIEN	34
IK RUIK JE ZWEET	35
EXCUSES	36
BARST	37

YOSEMITE (<i>Those who kill</i>)	38
DUISTERE DROOM	39
DUIZEL	40
SCHIM	41
ZELFVERHOOR	42
WENDING	43
ONUITGESPROKEN	44
ANGST	45
KADAVER	46
LEEG	47
WANTIJ	48
LANDJEPIK	49
GOUDKUST	50
OVERTOCHT	51
MONDIAAL	52
IK GA OP REIS EN NEEM MEE	53
DRIEËRLEI	54
HEMELSBREED	55
BIJSCHRIFT	57
PUBLICATIES	59

*...want ongetwijfeld het ergste wat
er op deze wereld kan gebeuren
is je lijnen verliezen...*

Jón Kalman Stefánsson

RELAX

Ik heb geen haast,
ik heb geen haast,
ik doe dit voor mijn lol,
herhaal ik tien, nee, honderdmaal
als ik het bos door hol.

Ik zeg mijzelf:
bedaar, ontspan,
daar ben je hier toch voor,
maar voor ik uitgesproken ben
draaf ik weer meters door.

Ik houd mij in,
doe rustig aan,
bedwing mijzelf, vertraag,
maar heb nog steeds geen flauw idee
hoe ik de stress verjaag.

DUISTERE DROOM

Zo ging het.

Ik stond naast een twijfelaar en zocht
in mijn rugzak op het logeerbed
naar ik wist niet wat maar bleef zoeken
toen jij binnenkwam en vroeg wat ik wilde horen.

Geen denken aan
vingertoppen die hun weg banen
volgens vaststaande patronen,
aan het niemandsland,
waarin geen tijd.

Ik wist, ik hoefde niet te kijken.
Een rilling of een lach was genoeg,
genoeg geweest om van voor af aan.

Jij raakte me niet aan. Met mijn rug
naar je toe bleef ik zoeken. Ik zweeg alsof.
Er was niets gebeurd.
Zo deed ik.

IK GA OP REIS EN NEEM MEE

geen koffers geen tassen geen ouders
geen broertje geen opa geen oma
geen zus

alleen

een hoofd met een schim een klik een schreeuw
een plof de kleuren van bloed
in het stof

alleen

het stof in mijn oren mijn haren mijn mond
licht in mijn ogen raketvuur
de zee

alleen

hoop op bescherming goedheid van vreemden
een weerzien en ooit kunnen dromen
zonder geweld